

Anguel

Met Anguel afzakken naar een ander bewustzijnsniveau en samen naar een andere dimensie

Zijn ogen zijn grote donkere poelen van oneindige, onbeschrijflijke liefde. Alleen liefde .. zoooo vreemd om in die ogen weg te zakken .. ik vergeet zijn lijf .. ik vergeet zijn postuur ... ik ga het Universum binnen en ik voel en zie dat ENE .. dat ALLES dat alleen maar LIEFDE is... zo vreemd .. zo heel, héél erg vreemd. Ik ga alleen maar verder, alleen maar dieper ik zak weg in een put van liefde ... ik word omringd door 'vreemde' gevoelens en ik merk dat mijn hersenen het proberen te grijpen nutteloos om dat te proberen ik kan het niet be-grijpen.

Hij neemt me mee naar binnen .. naar zijn grootse hart ... het is een weg waarin ik meegezogen word ... ik ben weerloos en stuurloos .. geen controle meer ... hij heeft me in zijn greep ... ik kan me niet losmaken van zijn ogen. Iets in mij probeert zich te verzetten .. probeert controle te nemen, maar Anguel is sterker .. zijn ógen

Ineens een explosie van licht ... het is er wijds ... geen horizon ... geen einde. Zijn hart .. ik ben in zijn hárt ... ik ben in zijn Hárt !!! Ik ben compleet overdonderd.

Ik 'zie' dat ik ronddraai ... ik draai rondjes met mijn armen wijds uitgestrekt ... Ik besef dat ik niet duizelig word. Vreemd want als ik normaal gesproken maar een half slagje draai dan ben ik al duizelig.

Ik ben uitgelaten .. vrolijk .. speels ..lachs. Ik ben gelukkig...GELUKKIG ! Zorgeloos .. Geborgen .. Ik voel me veilig ... HIJ is er. HIJ is Anguel en Anguel is HEM.

Ik voel dat ik teruggetrokken word .. *'Please laat me blijven Anguel ... laat me blijven in jouw mooie hart'*. Het helpt niet .. ik word teruggetrokken totdat ik weer buiten zijn ogen ben en ik hem in zijn ogen kijk. Ik ben stil ... wat moet ik zeggen? Ik begin te huilen .. zoals zo vaak als ik té veel liefde in mijn lichaam voel.

Ik voel honderd dingen tegelijk: dankbaarheid .. liefde .. spijt dat het voorbij is .. verlangen enz. enz. *'Ik voel vooral dankbaarheid voor wat je mij weer geeft, jij grootse engel .. mijn liefde voor jou en voor jullie is zó groot ... Ik wil het de wereld in schreeuwen .. gillen ..'*

Mijn liefde slaat om in wanhoop. Hoe krijg ik de mensen nou toch zo ver dat ze van hun vooroordeel afstappen dat stieren nooit te vertrouwen zijn, dat stieren gevaarlijk zijn en dat je er niet in de buurt kunt komen? Hoe krijg ik de mensen zover dat ze jullie zien zoals jullie ZIJN? Géén lap vlees op een bord, maar bijzondere wezens die ons zóveel te bieden hebben. Hoe krijg ik mensen zover dat ze beseffen dat ze liefdeswezens laten doden? Een koude rilling loopt over mijn rug als ik bedenken dat de slacht het lot was van Anguel ...

Waarom een stierenlijf jongen? Waarom zit je in een stierenlijf?

Anguel antwoordt: *'Hoe anders zou ik jouw aandacht hebben getrokken? Hoe anders zou jij hebben kunnen ervaren hoe GROOTSE liefde zich manifesteert in iets groots?*

In een groot lijf? Praten jullie niet over de grootse wezens, de walvissen, als zijnde de poortwachters van jullie bestaan?

Is het niet dat jullie een uiterlijke grootsheid moeten zien om af te kunnen meten hoe het dan van binnen kan zijn? Is het niet dat jullie een referentiekader moeten hebben om het begrip grootsheid te kunnen bevatten?

Vraag je naar waarheid? Vraag je naar antwoorden? Dan zal ik je vertellen wat dit stierenlijf te vertellen heeft

Ja .. groots zijn wij en volgens jullie 'gevaarlijk' met onze antennes die tot ver in het Universum reiken. Want de dualiteit waarin jullie leven creëert 2 uitersten en als jullie niet willen zien dat liefde in een gevaar kan schuilen, dan verzamelen wij beiden tot één.

Wat je zaait zul je oogsten en jullie bepalen hoe de dieren in deze tijd zullen worden. Wij kiezen voor de liefde, wij zijn liefde. Jij hebt onze Bron gezien; jij hebt gezien van waaruit wij leven. Wat wil je van ons? Wat wil je van de tijgers, de leeuwen, de krokodillen en de haaien? Hoe willen jullie ons zien? Hebben jullie ons nog steeds nodig om de tegenpool te vertegenwoordigen van de liefde? Wat is liefde? Het snoezige lammetje waar jullie hart van vol loopt om het vervolgens te doden en te eten? Is dat de dualiteit die jullie zoeken? Wat willen jullie dat wij zijn? Jullie maken ons tot wat jullie wensen, wij zijn slechts een spiegel, slechts een afspiegeling van wat er in jullie leeft en beweegt. Ook een krokodil is gevaarlijk omdat jullie willen dat hij dat is, want wat zou voor jullie een wereld zijn zonder afslachting? Moeten wij doden om te eten? En wat doen jullie? Doden jullie om te eten? Als jullie overstag zullen gaan om in vrede te leven en elkander te voeden, zullen wij dat ook doen.

Grenzen neerzetten en iedere diersoort een eigen terrein? Waarom zouden wij? Diverse soorten bij elkaar hebben andere voedingsgewoontes, voor allen is er voldoende.

Zullen wij elkander doden? Vooralsnog wel; als wij bepalen om uit het leven te gaan dan kunnen wij ons laten doden en dan is dat een snellere manier om te sterven dan te wachten op ouderdom. Maar ook deze gedachtegang is iets ouds dat jullie in stand houden.

Stel je open voor het nieuwe ..

stel je open voor het Goddelijke plan en BEN:

BEN in je Bron ..

BEN in je liefde ..

BEN in je geloof, in het ALLES.

Zet geen ideeën in de wereld van hoe je denkt dat het 'moet' zijn of zal zijn. Laat los je gedachten en zie ook onze wereld als levend in liefde met en naast elkaar. Geen invulling van prooi en jager, geen invulling geven aan ons leven en onze dood. Laat ons onze eigen creaties van het leven want wij zijn in staat om in vrede met elkaar te leven.

Laat de mens naar ons kijken en laat hen aan ons overlaten om een spiegel te maken van de hemel op aarde. Wellicht dat de mens ons dan kan aanschouwen als 'het paradijs'.

Stop met onze wereld te creëren.

Laat ons ZIJN.'

Overdonderd door zijn antwoord denk ik na over hetgeen hij heeft verteld.

'Wat vertel je jongen? Bedoel je dat jullie leven van jager en prooi door ons wordt veroorzaakt?'

'Ja. Jullie houden deze fabel in stand'.

'Hoezo fabel Anguel? Het is toch zo dat een tijger in een aards lijf een ander dier moet eten om te overleven?'

'Laat het zijn. Zoals jij bezig bent om nu te leren dat alles slechts energie is en je energie tot alles kunt manifesteren, zo is ook voor ons dat wij kunnen omgaan met energie zoals wij dat wensen.

Het gaat er om dat je je bewust wordt van oude ideeën aangaande de dieren. Als mensen ertoe overgaan om niet meer te eten en om hun lichaam slechts als energie te ervaren en om de energie toe te voegen of af te voeren naar gelang men wenst, waarom zouden wij dan anders zijn? Laat jullie oordelen en visies los aangaande onze levens en ja, 'set us free'.

Laat ons vrij, laat ons zijn naar onze eigen creaties.

Geef ons onze spirituele, energetische vrijheid om te worden hetgeen wij wensen te zijn'.

'Anguel, nu krijg ik ineens gekke denkbeelden. Kan dit betekenen dat jij bijvoorbeeld van vorm zou veranderen en ik je anders zou zien dan zijnde als deze stier?'

'Ja, dat zou kunnen gebeuren.

'Ik betwijfel of ik dat wel een leuk gegeven vind. Ik vind je lijf nou juist zo mooi en zo bijzonder. Het lijkt me vervelend als ik dan bijvoorbeeld ineens een poes in mijn handen houd, of word je dan in eens een mens of misschien wel een heel vreemde vorm? Ik merk

dat het me onzeker maakt en de vraag komt naar boven wie/wat jij dan eigenlijk bent. Je wordt dan zo ongrijpbaar of moet ik zeggen onbegrijpbaar?’

‘Je hebt me toch gezien toen je in mijn ogen keek? Ja ik was ongrijpbaar voor je maar vond je dat vervelend of was het mooi en was je vrolijk en blij? Het was toch mooi en vrolijk?’

‘Ja dat klopt allemaal wel, maar ik vind het moeilijk om het oude beeld los te laten. Ik zoek die vastigheid van een duidelijk herkenbaar lijf. Het brengt me in verwarring’.

‘Daarom vraag ik om het te laten ZIJN. Laat het met rust en zie mij zoals je mij graag wilt zien. Maar doe niet meer dan dat, vul niet in hoe wij leven, wat wij eten enz. enz.’

‘Wat dan? Hoe moet ik dan naar de dierenwereld kijken? En is dat hetzelfde voor de plantenwereld?’

‘Laat het voor dit moment zo ZIJN. Niet gaan denken. Geniet van hetgeen waarvan je kunt genieten. Ik vraag je alleen om mij te zien als méér dan dit huidige lijf’.

Ik moet even tijd nemen om het bovenstaande los te laten en inderdaad niet te veel in het denken te gaan zitten. Dat is moeilijk want vele vragen komen naar boven en ik wil graag antwoord. Ik ben echter ook blij dat ik het los kan laten en voel de verwarring verdwijnen als ik met mijn handen zachtjes en liefdevol zijn huid aai en als mijn vingers zich begraven in de krullen op zijn kop.

Langzaam kom ik weer terug in het vertrouwde stukje, onder mijn handen voel ik een stier, maar toch is het anders dan voorheen, ik voel veel meer dan alleen een stier, Anguel is veel meer dan alleen een stier. Zoveel méér dan dat. Er is nog een groot stuk om te verkennen.

Liefdevol kijk ik hem aan .. dankbaar voor de mooie momenten die hij mij weer geeft. *‘Wat houd ik toch van je jongen. Wat houd ik toch heel heel veel van je!’*

